

sterens udkast til bekendtgørelserne om henholdsvis lægemidler til veterinær brug og sundhedsrådgivningsaftaler for kvæg- og svinebesætninger vil landbrugets udgifter til sygdomsbekæmpelse stige væsentligt. Forslagsstillerne ønsker med dette ændringsforslag at skabe fri konkurrence på området for veterinære lægemidler for derved at sænke omkostningerne for landbruget.

Til nr. 7

Sundhedsstyrelsen fører efter apotekerlovens § 65 tilsyn med apoteker.

Efter lov om embedslægevæsenet fører embedslægerne på Sundhedsstyrelsens vegne tilsyn med læger. Med henblik på gennemførelsen af embedslægernes tilsyn med læger har embedslæger adgang til apoteker.

De autoriserede dyrlæger er undergivet tilsyn af Veterinærdirektoratet. Tilsynet, der udføres af kredsdyrlæger på Veterinærdirektoratets vegne, omfatter blandt andet tilsyn med dyrlægers ordination af lægemidler.

Der er imidlertid ikke i den nugældende lovgivning hjemmel til, at kredsdyrlæger kan få adgang til apoteker med henblik på kontrol af dyrlægerecepter.

På den baggrund har Landbrugs- og Fiskeriministeriet fremsat ønske om, at der tilvejebringes et bedre grundlag for kredsdyrlægernes tilsyn med dyrlægeordinationer.

Efter lovforslaget får kredsdyrlæger på tilsvarende måde som embedslæger mod behørig dokumentation og uden retskendelse adgang til apoteker. Kredsdyrlægen kan forlange at få fremvist og udleveret kopi af alle dyrlægerecepter.

Med henblik på en yderligere forbedring af mulighederne for systematisk kontrol ønsker Landbrugs- og Fiskeriministeriet endvidere at få adgang til oplysninger i Sundhedsstyrelsens lægemiddelstatistikregister om landbrugets lægemiddelforbrug.

Sundhedsstyrelsen er indstillet på at stille oplysninger til rådighed for Landbrugs- og Fiskeriministeriet på en sådan måde, at der er mulighed for at følge forbruget af lægemidler på besætningsniveau.

Til nr. 8

Forslaget indebærer, at en apoteker kan

straffes, såfremt den pågældende ikke efterkommer oplysningspligten efter § 65, stk. 5, 2. pkt.

Til nr. 9

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 6, indebærer, at lægemidler, der kan erstattes af lægemidler, for hvilke der af Sundhedsstyrelsen er udstedt en markedsføringstilladelse, ikke efter lovens ikrafttrædelse må fremstilles og forhandles på apotek, jf. bemærkningerne til § 2, nr. 4-6.

Ved lov nr. 451 af 1. juni 1994 skete der en lempelse af apotekernes pligt til at fremstille og forhandle magistrelle lægemidler. Før dette tidspunkt var hver enkelt apoteker som udgangspunkt forpligtet til at fremstille og forhandle de magistrelle lægemidler, som patienten ønskede udleveret fra vedkommende apotek. Efter den 1. juli 1994 påhviler pligten til fremstilling af magistrelle lægemidler apotekerne som kollektiv forpligtelse. Den enkelte apoteker har alene en individuel pligt til at fremskaffe og forhandle magistrelle lægemidler.

Denne lempelse har forstærket udviklingen i retning af, at magistrel fremstilling af lægemidler er koncentreret på ganske få apoteker, som efter eget ønske har foretaget investeringer i driftsmateriel, personale m.v. med henblik på at kunne varetage denne fremstilling.

Hensynet dels til de apotekere, der har foretaget sådanne væsentlige investeringer i driftsmateriel, personale m.v. med henblik på at kunne foretage en central fremstilling af sådanne magistrelle lægemidler, som vil blive omfattet af det foreslåede forbud mod at fremstille visse magistrelle lægemidler, og dels til de forbrugere, der benytter bestemte magistrelt fremstillede lægemidler, taler for, at der tilvejebringes en klar hjemmel til, at Sundhedsministeriet efter drøftelser med Danmarks Apotekerforening og på grundlag af en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen kan tillade, at visse magistrelle lægemidler kan fremstilles og forhandles i en afviklingsperiode efter den foreslåede ikrafttræden af lovforslaget.

Det foreslås derfor, at Sundhedsministeren kan tillade, at et magistrelt lægemiddel, der fremstilles og forhandles på et apotek på tidspunktet for denne lovs ikrafttræden, og som vil være omfattet af det foreslåede forbud mod